

РЕШЕНИЕ

№ 5481

гр. София, 28.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7372** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №20006286 от 08.0.2021 г., постановено по н.а.х. дело №5154/2020 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 4-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ №СОА20-РД11-513 от 13.02.2020 г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), Направление „Транспорт и градска мобилност”, с което на Ю. А. Й. е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл.178д от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл.98, ал.2, т.4 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено касационна жалба от Столична община, с искане да бъде отменено и да се потвърди издаденото НП. Наведеното касационно основание е за нарушение на закона- чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че доводът послужил на СРС като основание за отмяна на оспореното наказателно постановление е неправилен. Излага, че съставения Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) е в компетенцията на длъжностните лица за контрол, предвидени в закона. Понятието „служби за контрол“ е изпълнено със съдържанието и правилата, очертани в разпоредбите на чл. 165 и сл. от ЗДвП и Заповед №

СОА19-РД09-11/04.01.2019 г., като от представените в производството доказателства се установявало наличие на правомощия на актосъставителя и издателя на наказателното постановление, което обуславяло извод, различен от направения от въззивна инстанция на база на представените пред него доказателства. Счита, че нарушението е безспорно установено и при издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения, които да са основание за неговата отмяна.

В о.с.з. пред Административен съд София-град, касаторът поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Ю. А. Й. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за не/основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата на е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 18.11.2019 г. около 14:30 часа в [населено място], на [улица] посока към [улица], Ю. А. Й., в качеството си на водач на л.а. „Волво“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], е паркирал на място определено за хора с трайни увреждания, обозначено с пътен знак В28, Т17 и Д21. Служители на СДВР, сред които и свидетеля И., на длъжност „старши полицаи“ в сектор „Общинска полиция“, извършвали проверка по сигнал и установили нарушението. Бил съставен АУАН № 016199/21.11.2019 г., с който по отношение на Ю. Й. било повдигнато административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП., връчен на нарушителя, който посочил, че автомобилът не е паркиран от него на място, предназначено за хора с трайни увреждания. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били депозирани допълнителни възражения, в които било оспорено съдържанието на АУАН.

Въз основа на АУАН е издадено и оспореното НП.

За да отмени обжалваното НП, въззивният съд е посочил, че липсват доказателства, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, поради което липсва основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност относно констатираното нарушение. Този порок преценил като основание, обуславящо отмяната на НП изцяло. Въззивният съд е изложил и мотиви, че нарушението не е достатъчно прецизно описано в АУАН и НП, тъй като липсват всички квалифициращи деянието белези, а именно не е посочено, че Й. не е имал право да паркира на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания.

Решението е правилно.

Пред настоящата инстанция са представени като доказателство Договор с рег. индекс РД-56-240 от 20.03.2012 г. между Столична община и Столична дирекция на

вътрешните работи за създаване на звено „Общинска полиция“ и Заповед № СОА19-РД09-11/04.2019 г. на кмета на СО, която урежда компетентността на длъжностните лица, оправомощени да съставят АУАН по ЗДвП. Действително, в производството пред СРС административнонаказващият орган не е представил доказателства за компетентността на К. И., на длъжност „старши полицай“ в сектор „Общинска полиция“, съставил АУАН, въз основа на който е издадено оспореното НП. Районният съд е постановил своето решение, съобразявайки се със събраните пред него доказателства, от които не следва извод за надлежно оправомощаване на младши инспектор К. И. да извършва контрол и издава актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП, но този извод не кореспондира с обективния факт на съществуваща компетентност за горното.

Изложеното не променя крайния извод за незаконосъобразност на НП. Настоящият съдебен състав споделя изводите на решаващия съд за липса на доказателства относно компетентността на заместник-кмета на Столична община да издаван наказателни постановления. От приложената в производството пред първоинстанционния Заповед № СОА20-РД09-1061/13.01.2020 г., не се установява К. К., заместник-кмет на СО да разполага с компетентност да издава наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения на разпоредбите по ЗДвП. С последната е възложено К. да издава наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения на разпоредбите на Наредбата за организация на движението на Столична община. Със заповедта липсва оправомощаване за издаване наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения на разпоредбите по ЗДвП.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл.221., ал.2, предл.1-во АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20006286 от 08.0.2021 г., постановено по н.а.х. дело №5154/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:1.